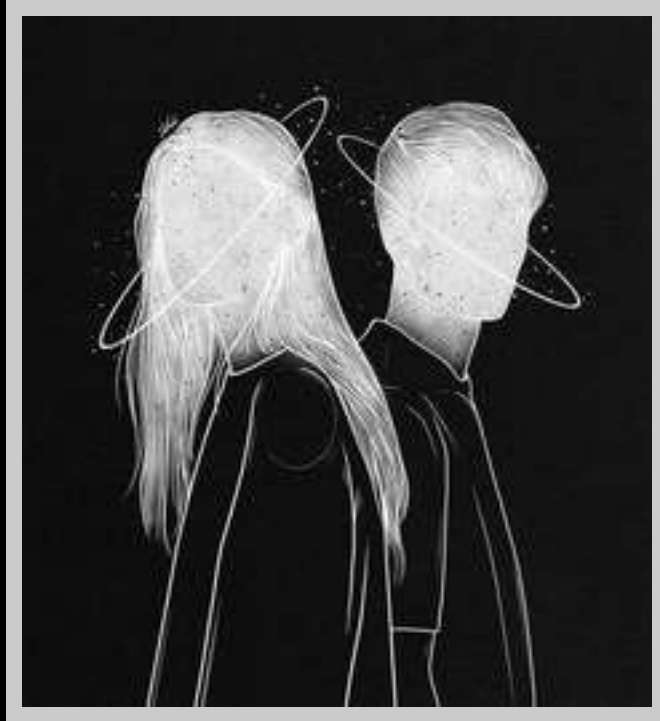

TỪ ĐÓ

Nắng ở trên cao nắng về dưới thấp
Chiều ra phố gặp nhau lạ mặt
Khi chân về bước thấp bước cao
Thấy gì nhau ngày vàng con mắt
Hai chúng ta chắc không còn gặp
Không còn buồn cũng chẳng còn vui
Không vội vã tìm, không thắc mắc
Rồi vẫn quần quanh với cuộc đời
(Sao anh không thể làm cho em vui
Khi nát lòng vẫn cười cho thiên hạ!)
Và từ đó anh với em thành lạ
Buồn vui nhau theo khí hậu đất trời .

NGUYỄN NAM AN
[Trích Hoá Ra Lần Cuối Em Buồn Nghĩ Chơi]